

[Forsvarsministeren.]

skulde være bundet ved det Løfte, der da var givet, at man paa den Vis i hvert Fald fuldt ud skulde betale, hvad alt dette kostede, og det er derfor man er kommet ind i Forhandlinger siden, som paa forskellige Punkter har lettet Betalingsvilkaarene, som naturligvis kan blive byrdefulde nok endda Side om Side med alt det, som vi i øvrigt har at tage Vare paa i disse Aar.

Men jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelse nogenlunde dækker det samme, som det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sagde sidst (*Aksel Larsen*: Fuldkommen rigtigt!) . . . at man mente, at Grundlaget maatte være, at man ved at stille Styrker til Raadighed aflastede saa og saa mange engelske Tropper, som kunde tage til deres Hjemland, saa maatte i øvrigt Resten ordnes af England selv.

Det er det samme Standpunkt, jeg er startet med, og jeg har virkelig gjort det Synspunkt gældende, at naar vi leverer Mandskab, naar vi leverer Mændene og vi giver dem den Løn, de skal have, hvad enten de er i Danmark eller i Tyskland, og vi leverer dem deres Uniformer og maa ske deres Mad, maa Resten være noget, der er Danmark uvedkommende. Jeg forsikrer for, at det er et Synspunkt, jeg har hævdet mange Gange, men det er et Synspunkt, den anden Part i Forholdet, den Part, der har faaet Løftet, ikke har villet godkende, og derfor kommer man i dette Spørgsmaal som i saa mange andre Spørgsmaal til at staa over for det Problem, om man vil vedstaa et Løfte, eller man ikke vil gøre det. Jeg er af den Opfattelse, at Danmark af mange Grunde efter de Indrømmelser, der er givet os, efter de Synspunkter, vi har fremsat, ogsaa for sin egen Skyld maa staa ved det Løfte, vi har givet, selv om de økonomiske Vilkaar bliver mere byrdefulde for os, end vi havde haabet eller tænkt, dengang Løftet i sin Tid blev afgivet.

Det ærede Medlem Svend Nielsen spurgte om, hvad det vil komme til at koste i Laan og Leje. Ja, derom faar jeg formentlig Lejlighed til at give Rigsdagen Besked, naar vi til sin Tid kommer til at træffe Afgørelse i Spørgsmaalet om Styrkens Afsendelse, idet der ogsaa i det sidste Svar fra Danmark til England med Hensyn til selve det økonomiske Arrangement har været gjort forskellige Betragtninger gældende, og før disse Betragtninger er besvaret fra engelsk Side, er jeg ikke i Stand til at sige nøjagtigt, hvorledes Forholdet bliver.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmus Hansen: I Anledning af den Debat, der er ført her, om Besættelsesstyrken til Tyskland, vil jeg gerne sige, at det for mit Partis Vedkommende, som for alle andre Partier, der var repræsenterede i Samlingsregeringen, saa vidt mig bekendt var en Forudsætning, da Løftet om Afsendelse af en Styrke til Tyskland blev givet, at man fra engelsk Side gratis stillede Udrustning til Raadighed, medens Danmark til Gengæld paatog sig Omkostningerne ved Besættelsesstyrkens Ophold i Tyskland. Under de Forhandlinger, der senere har været ført, har det ikke været muligt at faa denne Forudsætning anerkendt fra engelsk Side, og vi har derved staaet over for Valget imellem at gaa fra det Løfte, som vi havde givet, eller overholde det. Mit Parti har ment, alle Forhold taget i Betragtning, at det var rimeligt, at Danmark accepterede Afsendelsen af de 4000 Mand. Jeg har ønsket i Anledning af Debatten at give denne Oplysning, for at der ikke skulde være nogen Tvivl om mit Partis Stilling i Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Den højtærede Minister har Gang paa Gang under denne Debat pukket paa de tidligere kommunistiske Ministres Stilling til denne Sag og draget den frem og søgt at anvende den som Argument. Naar dette er Tilfældet, synes jeg egentlig, det lyder lidt flovt, naar jeg som forhenværende Minister staaer op og gør Rede for mit Syn paa hele Grunden til, at vi tog denne Stilling, og nu tager den Stilling, som vort Parti tager, at sige, at jeg rykker frem som Reserve. Den højtærede Minister har selv indirekte opfordret mig til at tage Ordet, og naar jeg saa gør det, bebredes det mig.

Jeg ved ikke hvordan jeg saa skal være Ministeren tilpas. Vi var dengang indforstaaet med, at Omkostningerne skulde vi bære, men ved Omkostningerne forstod vi alle sammen, som ogsaa bekræftet af det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen og tillige bekræftet af den højtærede Minister selv, Udgifterne til Soldaterne selv og Underhold til deres Familier, deres Lønninger o. s. v.; vi tænkte ikke paa Vaaben og Udrustning; men gik ud fra, at det stillede England til